

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum matrimonium congrue nominetur? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

educationem prolis, & iterum ad vnam vitam domesticam; constat quod in matrimonio est aliqua coniunctio, secundum quam dicitur maritus & vxor: & talis coniunctio ex hoc, quod ordinatur ad aliquid non est matrimonium. Coniunctio aurem corporum & animorum ad matrimonium consequitur.

Ad primum ergo dicendum, quod matrimonium est vinculum quo ligantur formaliter, non effectiue. Et ideo non oportet quod sit aliud à coniunctione.

Ad secundum dicendum, quod quamvis ipsa relatione sit sensibile accidentis, tamen causa eius possunt esse sensibiles: nec in sacramento requiritur quod sit sensibile illud quod est res & sacramentum. Hoc enim modo se habet in hoc sacramento praedicta *coniunctio, sed verba exprimētia consensum sunt sacramentū.

*in corp.
art.*

Aui. dicitur matrimonium est unum numerum, non etiam coniunctionis, aquiparatus, merito aequalis. Quia ergo in similitudine non est eadem qualitas numero, sed specie in utroque simili, & iterum obiecta similitudinis sunt duo numero, & similiter et de qualitate: ideo & aequalitas & similitudo omnibus modis est alia numero in utroque similius, et aequalium. Sed relatio qua est matrimonium, ex una parte habet unitatem in utroque extremorum, scilicet ex parte causæ, quia ad eandem numero generationem ordinatur: sed ex parte subiecti habet diversitatem secundum numerum. Et ideo hæc relatio est una & multiplex: & secundum quod est multiplex, ex parte subiecti, significatur his nominibus unus, & maritus: secundum autem quod est una, significatur hoc nomine, matrimonium.

ARTIC. II.

Vtrum matrimonium conuenienter nominetur?
A D secundum sic proceditur. Videtur, quod matrimonium inconvenienter nominetur. Quia deno-

182

denominatio debet fieri à digniori. Sed pater dignior est matre. Ergo magis debet denominari à patre, quām à matre, coniunctio vtriusque.

lib. 4. c.
28.

¶ 2 Prærerea, Res debent denominari ab eo quod est de essentia sua: quia ratio quam significat nomen, est definitio, ut dicitur in 4. † Meta. Sed nuptiæ non sunt de essentia matrimonij. Ergo non debet matrimonium nuptiæ appellari.

¶ 3 Præterea, Species non potest proprio nomine nominari ab eo, quod est generis. Sed coniunctio est genus ad matrimonium. Ergo non potest proprie coniugium nominari.

SED in contrarium est communis usus loquuntur.

R E S P O N D E O dicendum, quod in matrimonio est tria considerare. Primo, essentiam ipsius, quæ est coniunctio: & secundum hoc nominatur coniugium. Secundo, causam eius, quæ est desponsatio: & secundum hoc vocatur nuptiæ à nubo*: quia in ipsa solennitate desponsationis, qua matrimonium perficitur, capita nubentium velantur. Tertio, effectum qui est proles, & sic dicitur matrimonij (vt Augustinus dicit contra Faustum) ex hoc quod mulier non debet ob aliud nubere, nisi ut sit mater. Potest etiam matrimonium quasi matri munum, id est officium dici: quia feminis maxime incumbit educandæ prolis officium. Vel dicitur matrimonium quasi metrum muniens, quia iam habet quo defendatur & maniatur, scilicet virum. Vel dicitur matrimonij quia matrem monens, ne virum relinquit, alteri adherens. Vel dicitur matrimonium quasi materia viuis, quia in eo fit coniunctio ad unam prolem materialiter producendam, ut dicatur matrimonium à monos & materia. Vel dicitur matrimonium, ut Iustus dicit, à matre & nato: quia per matrimonium efficitur aliquis mater nati.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis potest dignior quam mater, tamen circa prolem mater officiosa mater est, quam pater. Vel dicendum, quod

mulier

pater d.
nari à pa-
ari ab eo
significat
etia. Sed
Ergo nra
prior nomi-
coniunio
potest pro-
loquentis
n matrimonio
ipius, qui
atur come-
sponsatio
quia in p-
coniunio per
elegit, &
ier non de-
oget eum
officium
ucanda pro-
quasi me-
datur & na-
nonii qui
adherent
nius, qui
erialiter in-
onos & me-
dicit, à me-
tetur aliqua
amuis pen-
clem mori-
dum, quid
mulier

maier ad hoc principaliter facta est, ut sit homini
in adiutoriorum prolixi: non autem vir propter hoc fa-
ctus est. Vnde magis pertinet ad rationem matrimo-
niij mater, quam pater.

Ad secundum dicendum, quod aliquando essentia-
lia cognoscuntur per accidentalia; & ideo etiam per
accidentalia aliqua nominari possunt, cum nomen
debet causa rei innoteſcenda.

Ad tertium dicendum, quod aliquando species no-
minatur ab eo quod est generis, propter imperfe-
ctionem speciei, quando scilicet complete habet ge-
neris rationem, nec tamen aliquid addit quod ad di-
gitasem pertineat; sicut proprium accidentale reti-
ter nomine proprij communis. Aliquando autem, pro-
pter perfectionem, quando in una specie complete
menitur ratio generis, & non in alia: sicut animal
nominatur ab anima, quæ competit animato cor-
pori, quod est genus animalis: sed animatio non in-
venitur perfecte in animatis, quæ non sunt animalia.
Inabiliter est in proposito: quia coniunctio viri ad
militrem per matrimonium est maxima: cum sit & an-
norum & corporum; & ideo coniugium nominatur. i

ARTIC. III.

*Virum matrimonium conuenienter definia-
tur in litera*

183.

A D tertium sic proceditur. Videtur, quod incon-
venienter definiri in litera*. Quia in ma-
trrimonio oportet, quod matrimonium po-
natur: quia maritus est, qui est mulieri iunctus matri-
monio. Sed maritalis coniunctio ponitur in definitio-
ne matrimonij. Ergo videtur, quod sic circulatio in
definitionibus istis.

In 4. d.
27. §. B.
Gra-
tianus
in Decre
tis cari-
fa 27. q.
2. in Iri
cip.

¶ Præterea, Per matrimonium sicut vir effi-
cuit maritus mulieris, ita & mulier vxor viri. Er-
go non magis deberet dici coniunctio maritalis,
quam vxoria.

¶ Præterea, Consuetudo ad genus moris per-
petrat, sed frequenter matrimonio iuncti, sunt valde
moribus